

Leto 6. Štev. 9. PRILOGA ZA MLADINO. 1937. sept. 8.

Mladenka Marija, pomagaj mladini.

Gda si Mati Jezušova ti ešče mladenka bila, si najraj mela takšo družbo, štera je od Boga gučala i k Bogi vodila. Vsikdar si se ognola družbe, kde so slabo gučali, ali kde so samo namigavali na kaj slaboga. Ti takših šal ne si poznala, kde bi samo senca greha mogla spadnoti na dūšo. Tvoja lūbezen do Boga je premagala vsaki strah pred lūdmi, odločno si vsikdar nastopila proti tistim, ki so meli navado kaj nespodobnoga, čeravno v šali, povedati. Angeo te je pozdravo, ka si milošče puna. Kak krasno svedočanstvo za tvojo nedužnost, štero si čuvala od vsake sence zamazka v svojih čūttlaj, predvsem pa v svojih gučaj. Tvoj guč nikdar ne se je sūkao okoli drūge reči, kak samo okoli takše, štera Boga ne je razžalila. Vči, mladenka Marija na poštene guče našo mladino! O keliko praznih gučov je med mladinov! Keliko nedostojnih! Keliko zapelivih! Keliko grešnih! Mladenka Marija, pomagaj našoj mladini, posebno onoj v tūjlni, ka de mela vsikdar dobre, dostojne guče i ka de odločna proti slabim gučom. Podpiraj jo, da de te nasledivala i de vsaki naš dečko lejko pravo: sovražim slabe guče; i de vsaka naša dekla lejko z ponosom povdarjala: ne poglednem človeka, je mladi ali stari, je bogat ali plemeniti gospod, če nede gučao pošteno i dostojno. Mladenka Marija, popravi guče našoj mladini!

Marijine družbe.

Hrepenimo po Mariji!

Tebe Marija le išče oko,
tebe otrok se oklepa srčno!
Truma trpečih zaupno te zre,
k tebi želje hrepenečih hite!

Tako poje pesnica častita sestra Benjamina s svoji krasni pesmi „Zdrava Marija“! Koliko hrepenjenja in tople vdane ljubezni diha iz teh Mariji posvečenih vrstic. — Marijin otrok se oklepa svoje nebeške mamice; v urah sreče in bridkosti se zateka k Njej! Njegov pogled neprestano išče Njo, ker ve, da je njegovo življenje varno le takrat pred vsem hudim, ko ga vodi Njena skrbna in ljubeča roka! Kako sâmotno in zapuščeno bi bilo naše življenje, — brez Marije! Vprašaj draga sestra, otroka, ki mu je umrla skrbna mati, ali se počuti srečnega brez nje? Gotovo se mu bo takoj zasolzilo oko, ko ga boš spomnila njegove najdražje mamice! Otrok, ki nima več zlate matere, je vreden vsega sočutja in pomilovanja! Poglejmo predrage, če se počuti zapuščen in nesrečen tisti, ki mu je božja vsemogočnost vzela zemeljsko mater. Kako zapuščenega se mora počutiti šele tisti, ki je po svoji lastni krivdi in nepremišljenosti izgubil in iztrgal iz svojega srca — nebeško Mater! Življenje take duše postane pusto in prazno, ker pogreša solnca, ki je ogrevale vso njeno notranjost! Taka duša pogreša luči, ki mu je svetila skozi temo, ter mu bila vodilni solnčni žarek in kažipot k večni resnici — k Bogu! Vsa sreča biva le v lepi, Bogaboječi duši. Iz nje izhaja vse dobro. V taki duši ima večna ljubezen svoje prebivališče. Kdor ljubi Marijo in zaupa v njeno pomoč in varstvo, temu se ni treba bati, da kdaj omaga na težki poti skušnjav in bojov, ki jih tolikokrat stavi izkušnjavec v naše življenje! Marija zna voditi varno in milo čolniček naš, tudi ko je v največji nevarnosti — da utone! Marija ne zapusti nikdar svojih otrok! Le otroki, — tisti otroki, ki so ji nekdam pred Njenim oltarjem obljubili večno zvestobo in ljubezen, jo mnogokrat zapuščajo ni pozablajo!

Hudobni svet jih izvablja v svoje zanjke — v njem uživajo življenje greha in naslad! Ali mladina čuj me! Vsa lepota sveta in njega grešno uživanje, promine kmalu — kmalu! Ona mine, kakor lepi sladki sanj! In kaj ostane slednjč od njega? Spomin, ki je mnogokrat grenak in peče v srce! Sanje življenja so varljive, kakor je varljiv svet s svojo lepoto in nasladami! Kogar vodi roka nebeške Matere, ta se ne izgubi nikdar! Pod Njenim varstvom ostane njegova duša večno lepa! Kdor iz srca ljubi Marijo, ne bo nikdar zašel v zanjke hudobnega sveta! In če tudi je življenje trnjevo, — srce išče zaupno pri Njej pomoči, ki je tolažnica žalostnih, — in pomočnica kristjanov! Sestre! Pogumno naprej po začrtani poti, — Mariji nasproti! Hrepenimo po Njej, — izročajmo se ji v varstvo! Marijin otrok se zateka k Njej s prošnjo:

Ti moja Luč! O sveti, sveti,
na temnih poti pred menoj!
Sledim ti, glej! želim dospeti,
za svitom tvojim tje — v nebo!

Ostani Luč vodilna meni,
da izgrešil potj ne bom!
Razsvitljaj mi obzor megleni —
in pot mi kaži v rajski dom!

Vika Razlagova.

O B PETDESET LETNICI ROJSTVA PREČ. G. JOŽEFA RADOHE.

Bogati sótrudnik Marijinoga Lista že od mladosti so prečastiti gospod Radoha Jožef, salezijanski duhovnik. Nešteto lepi misli so posejali na straneh našega lista, štere so kak bože semen obrodile vnogo, vnogo dobrega. Največke dobro pa, ka je njihovo prizadevanje obrodilo, je misijonsko delo. Oni so zbrali naše dečke i njim vužgali v srci hrepenenje po razširjanji bo-

Preč. g. Radoha Jožef,
salezijanec, petdesetletnik

žega krallestva. I ti dečki so sprejeli njihov glas pa se šli včit v Italijo, kde so se pripravljali pa se ešče pripravljajo na najlepše pozvanje, na misijonsko pozvanje, da pridobijo kemveč poganskih duš za Jezusa. Več jih je že odišlo v misijonske pokrajine i tam se pripravljajo na svoje delo i deloma to že tūdi vršijo. V imeni vseh naročnikov Mar. Lista želemo preč. gospodi Radohi ob 50. letnici, naj njihovo delo dosegne popolen uspeh, naj naša mladina povrne vnogo duš i potegne za sebov nešteto mlade moči od roda do roda za misijonsko delo v Slov. krajini.

Gospod Radoha so rojeni v Nedelici l. 1887. sept. 25. Novo mešo so služili v Veržeji, pri šteroj so

njim predgali urednik Marijinoga Lista. Te je ešče vladao komunizem v Slovenskoj krajini i so ne smeli domo. Svojo prvo sveto mešo so pa ponovili z velikov slovesnostjov isto leto poznej v Tūrnišči.

Z kakšov lūbeznostjov visijo na njih mladenci, štere so spravili v misijonsko šolo, svedoči pesmica, ki so jo poslali naši misijonarčki iz Portugalske, ki se glasi:

Preteklo je let petkrat deset,
od kar prvič zagledal si syet,
tam v tibi in mirni vaslci
v lepi Nedelici.

Skromna Ti je bila mladost;
svet Te nije mikal dost';
eno si pač željo imel:
Sy. mašo da bi kedaj pel.

Da želje si mogel ispolniti,
mnogo si moral še moliti,
ker Tvoj skromni in reven položaj
ni nudil Ti sredstev bogve kaj.

Pa Bog, K'teremu je vse mogoče,
Kl stori karkoli hoče,
je uslišal prošnje Tvoje,
pod okrilje vzel Te svoje.

Zapustili si lepò življenje vaško
in doli odpotoval na Laško.
Marijo Pomočnico si pozdravo
in stopil pod Don Boskovo zastavo.

Koliko si na tujem težav prestal!
Kdo bi jih prešteti znal!
Ali, pod varstvom Marije
se vsaka sila razbije.

Prišel je končno oni dan
ko, pastir, s' med ovce bil poslan;
ko srečen in vesel
si novo mašo pel.

Še pomni turniška fara,
da večje slavnosti nemara
do tedaj še tam bilo ni,
od kar betonska cerkev stoji.

Martinišče še je živ spòmin,
da kot pravi Dón Boskov sin
za mladino si le živel,
zanjo delal, zanjo trpel.

Za misijonsko delo ves goriš,
Misijonarit iti sam želiš.
Priča misijonarčkov še krdelò
kako je plodno Tvoje delo.

Iz štirih delov svetá,
kam se je mlada moč razšla,
Te pozdravljajo misijonarčki vneti,
Ti želijo toliko še živeti.

Misijonarček Maučec Tone
pozdravlja Te 'z Lisbone.
Utroša in Lebar 'z Estorila
Ti pošiljata voščila.

Naša Ti pošiljamo voščila.
Sprejmi naših src darila.
Kličemo Ti spet in spet:
Bog Te živi mnogo let!

Misijonarčki na Portugalskem.

Na vnoga, vnoga leta naj Marija blagoslavla našega so-
trüdnika, g. Radoha Jožefa.

Marijin List.

Odločni, dúhovno močni bodimo.

„Moja hči je zdaj vmrla. Nego pridi, položi roko na njo i bo živela“. (Mataj 9—18.) Po starom zakoni je smela biti za vso židovsko ljudstvo samo edna cerkev i to v Jeruzalemi. To pa zato, naj dober Bog narod, po šterom je nameno poslati svojega Sina kak Zveličitela sveta, varje bolvanstva. Samo v jeruzalemskoj cerkvi so smeli židovje aldove prikažüvati, nindri indri ne. Za molitve so pa smeli zidati sinagoge, kde so vküp prišli, molili, spevali i čteli sveto pismo pa poslušali toga razlago. Sinagoga je grčka reč i po naše pomeni zbirališče, ar so se tü zbirali ljudje k vajah pobožnosti. Mela je pa vsaka sinagoga ednoga vučenoga človeka, ki je pazo na red v njej, čteo i razlagao sveto pismo pa naprej molo. To je bio naprejpostavljeni sinagoge. Ednomi takšemi naprejpostavljenomi gospodi, Jairi po imeni, je 12 let stara ljublena hčerka na smrt zbetežala. Čüo je pa že vnogo od Jezusa, da dela čüde, celo, da mrtve obüja. Z popolnim vüpanjom se zato na njega obrne, ide pred njega, poklekne i ga prosi: „Moja hči je zdaj vmrla. Nego pridi, položi roko na njo i bo živela“. Gda je z domi šo, je šče živela, med potjov je pa zvedo, da je vmrla, zato pravi, ka je zdaj vmrla . . . Gda vidimo toga vučenoga gospoda klečati pred prostim, siromaškim Jezušom, koga je vse zametavalo i sovražilo, spoznamo svojo dužnost: odločni bodite! Vsikdar Kristušovi ostanite! Nikdar ga ne zatajite, nikdar se ga ne sramüjte, ne v dobrom i ne v slabom.

I da bomo znali takši biti, prosimo Jezušovo Srce, ki pred nami v Oltarskom Svestvi prebiva, naj nas okrepi.

Ka je odločnost ali dühovna moč? To dvojje je najmre edno. Odločnost ali dühovna moč je jakost, štera človeka okrepi, ka nikdar v nikšoj priliki, ne v največkšem trpljenji i ne v največkšem dobrostanji od Kristušove vere predpisov ne odstopi. Kratko povedano, da kre Kristuša vödrži, je bogat ali siromak, zdrav ali betežen, v časti ali zavrženosti, v prostom ali vučenom stani. Sv. Düh pravi v knigi Skrivnoga razodetja: „Močen je Bog, ki bo sodo“. (Apok. 5—18.) I kakši je on, moramo biti tüdi mi, močni v düši, odločni vsikdar. Zato nam zápovedava po sv. Petri apoštoli: „Močni bodite vu veri i vrugi proti stanite“. (Peter. I. 5—9.) To odločnost je Jezuš vsikdar zahtevao od svojih vernikov i naslednikov. Gda je Jezuš šo v Jairovo hišo, da bi od mrtvih obüdo njegovo hčerko, je pristopila od zadaj k njemi edna ženska i se je doteknola roba njegove obleke. Ne vüpala javno i glasno vadlövati svoje vere. Zato jo je Jezuš pokarao, kak čtmo v evangeliomi sv. Lukača. Pitao je najmre, „što se me je dotekno?“ A sv. Peter i drügi, ki so šli z Jezušom, so njemi ne dali valati i po naše bi pravili, „ne bodi smešen, ve pa je velika steska, što bi se te zadaj dotikao posebno?“ Jezuš je pa odgovoro, „se me je nekak dotekno, ar je moč šla z mene“. On je znao, što je bio, a naj pokaže, ka mora biti naša vera vsikdar odločna, je zahtevao od te ženske, ki je na krvotoki trpela dvanajset let, naj stopi naprej i ga priznava za Boga, naj se ne skrivle. I včinila je. Samo te je nagovoro žensko, kda je ta trepetajoč pred njega spadnola i spoznala njega odločno pred celim svetom za svojega Boga, samo te njej je pravo: „Zavüpaj hči, tvoja vera te je ozdravila“.

V sto prvom psalmi pravi sv. Düh: „Spremeniš je i se spreмениjo, ti si pa vsikdar eden i se tvoja leta ne spreмениjo“. Bog je vsikdar eden i to kak sv. Pismo pravi, vsikdar „Deus fortis“ — Močen Bog. Takši moremo biti tüdi mi. Lejko se spreмениjajo meje držav, lejko se spreмениjajo oblike vladavin, lejko se spreмениjajo stranke, lejko naš stan v bolšega ali slabšega, jaz se ne smem spreменить, *celi katoličanec moram ostati v dobrom i slabom*. Zato je glaso Kristuš v življenji: „Ne bojte se lüdi, ki morijo telo. Bojte se bole tistoga, ki more v pekeo spraviti düšo i telo“. I po svojem goristanenji, štero jakost je dao prvo apoštolom? Dühovno moč. To je podelo vučenikoma idočima v Emmaus. Ve sta sama priznala, ka je v njima gorelo srce, kda njima je gučao i jiva tak okrepo, da sta kesno v noč isto pot dvakrat napravila, naj samo apoštole obvestita, da je Kristuš zaistino od mrtvih stano. A tü sta isto zvedila i še to, da je prva reč njegova bila: „*Ne bojte se*“, *to je močni bodite!* Ki je pravi, *celi katoličanec, najde vsikdar pravo pot i to zato, ar je pravi katoličanec vsikdar močen i odločen*. Takši prestane vihere življenja i tüdi njegovo smehlajočo srečo z nezlomlenov verov, ka lejko pravi z sv. Pavlom apoštolom: „Dober boj sem bojüvao, vero sem obdržao, shranjena mi je korona pravičnosti“. (II. Tim. 4.6)

V tretjoj knigi Kralov čtamo, da je Jezabela kralica, ki je od pravoga Boga odstopila, kruto preganjala proroka svetoga Eliaša. Z bridkim srcem se je te potožo dobromi Bogi, da so vsi prorocje že spoklani, on sam je ostao i ga na smrt iščejo. Pa dober Bog njemi je poslao angela na pomoč, ki njemi je prineso v püstino krüh, šteroga je mogo pojesti. Pa v moči toga krüha, kak pravi sveto Pismo, se je ne samo rešo prorok roke krute preganjalke, nego je celo 40 dni i 40 noči lejko hodo i napravo dugo pot brez drugoga jela do gore Horeb. Te močen krüh je podoba krüha, šteroga je jo Jezuš pred svojim trplenjom, z šterim nas je rešo večnoga pogüblenja. Te močen krüh so jeli apoštolje, zato je mogo stati sv. Janoš pod Križom, ovi raztrešeni pa so se hitro vrnili nazaj k Pastiri. Te krüh je jela Marija, kda jo je Jezuš na zadnoj večerji prečisto, zato je mogla postati kralica vseh mantrnikov i z Jezušom naša soodrešitelica. Te krüh je okrepo drage svetce, ki so v nebi naši priprošniki. Te krüh je jela devojka, da je ostala devojka. Te krüh je jo krščenik, da postao mučenik. Tarzicij, Neža, Vid, dečica sladka i z kronov devištva i mučeništva venčana, je po tom krühi dobila moč, da je zmagala. Jejte te krüh, pa zmagate. Časi so hüdi. Ve je Jezuš obečao: „Ki je moje telo i pije moje krv, v meni ostane i jaz v njem“. (Jan. VI. 56.) Jejte te krüh, ki ga sv. Cerkev zove za krüh močnih. Jejte ga i ne gledajte, jeli ga deli mlada ali stara roka, jeli ga lomi mlečno bleđa ali grbava roka pastirova. Jezuš je te krüh, On drži pasterovo roko, po njej nas šče rešiti, zato nam ga dao za pastira. Jejte radi te krüh, da te živeli v milošči posvečüjočoj na zemli i vživali te sad v nebesaj.

Ne pij!

Pogledni pijano bando po noči i poslušaj njeno pesem. Je to pesem? Stvar, nema stvar lepše dene. Včasi lajajo pijanci, ka pse posnemajo. To njim pač paše. Pa bi je ti nasledüvao? Ne, ti maš za svojo mladost druge dužnosti, ti moraš svojo mladost nevraženo obdržati. Kelko mladencov je ne dosegno v življenji tistoga položaja, kakšega bi po svojoj zmožnosti lejko dosegno, ar je z pijanstvom pokvarila svojo bodočnost. Boš je nasledüvao? Bog drugo zahteva od tebe. Ti moreš v popolnosti dosegnoti namen, ki ti ga je določo i dosegneš ga samo z treznostjov.

Alkohol je največki sovražnik človečanstva, ar otopi človečo zavest i vmori plemenite misli. Nenpaženo pokvari značaj tistoga, ki se njemi vda. Najfineše poteze človeče düše posirovi i bolši del nas spremeni v slabšega, štera slabost se pozna od roda do roda.

Alkohola slabe posledice se poznajo ne samo pri potüvanjaj na planine, pri izletaj, nego tüdi pri potüvanji življenja, pred vsem pri potüvanji v večno življenje. Kak vsakša kaplica vode zdube lüknjo, kama spadne, ravnotak vsaka kaplica alkohola nezmerno škodi, posebno pa neredno vživanoga. Po njem svoje dužnosti zanemarimo, naše oponašanje postane nedostojno, naše

misli merijo ta, kam ne bi smele. Naši najčistejši nameni, šteri so nas čuvali kak angeo čuvar, postanejo po alkoholi zamazani i zaspijo. Tvoja mlada krv zavre v tebi i ne moreš obladati strasti. Pozabiš na opomine i skrbljivo bojazen oče i matere, strast te oblada, postaneš črvivi na duši... po nečistem teli...

Siromaški mladenec, siromaška mladenka... Angeo čuvar se joče nad tebov, venec nedužnosti je raztrgan i nazaj splesti se več nikdar ne more, nikdar, nikdar, ar je Bog vsakoj duši samo edno nedužnost dao, več niti on nemore...

Alkohol, čeravno počasi, vendar gotovo deluje, posirovi človeka, nezmožnoga ga včini za vsako plemenito delo i vmori njegovo dušo, ka ta postane jakostni mrtvec pod njegovim vplivom. I toga sovražnika bi ljubila ti draga mladina?!

Pisma naših z tujine.

Lisbona, 31. maja 1937.

Preč. g. urednik!

Prav prisrčen Bog plačaj za Novine in Marijin List, ki ste nam je začeli pošiljati. Nemorete si misliti, kako smo veseli teh dveh listov! Do sedaj smo bili kakor odtrgani od domovine; nič nismo vedeli, kako je doma. Naši dragi domači nam sicer pišejo, toda bolj domače reči. Sedaj pa natančneje izvemo, kaj se godi v naši dragi Slov. krajini.

Z veseljem smo videli, da je Marijin List zelo lepši, kot je bil prej; in da prinaša pisma naših dragih prijateljev in bratov misijonarčkov iz raznih delov svetá. Želimo, da bi vsi, prav vsi misijonarčki pošiljali od časa do časa svoje novice Marijinemu Listu. Tako bi potom M. Lista stopili v zvezo med seboj, kar nam pismeno ni mogoče, ker nas je mnogo in smo zelo raztrešeni po širnem svetu; ob enem bi pa navdušili naše drage dečke v Domovini, ki želijo iti za istim ciljem. Naj bi torej ne bilo nobenega, ki bi se odtegoval, češ, neutegnem. Enkrat ali dvakrat na leto, pač ni mnogo. Upamo, preč. g. urednik, da nam tudi nadalje odstopite en kotiček za naše novice.

Čitali smo pa tudi pisma naših dragih izseljencev, ki se v tujini borijo za skorjico kruha. Tudi mi misijonarčki spadamo med nje, tudi mi smo izseljenci. Veže nas torej dvojna vez: bratstvo in tujina. Želimo njim vse najboljše v Gospodu. Želimo njim dobrega in poštenega zaslužka; predvsem pa, da jih Marija obvaruje vsake nesreče, ter čiste in zdrave zopet pripelje v naročje svojim dragim. Priporočamo se tudi v njihove molitve.

Veleč. g. urednik, zopet nekaj novic iz Španje. Če služi, prosim vpiliti. Tudi ona: „Ob 50 letnici g. J. Radohe“, bi potrebovala dobre in ostre pile. Veste, nismo pesniki, pa smo jo kar za silo sklepali. Malo je pozna, pa tudi mi smo pozno izvedeli, da g. Radoha obhajajo 50 letnico. Če mislite da je vedno, prosimo, rešite jo koša.

Kakor veste, smo tukaj trije Slovenci: g. A. Maučec, ki je v Lisboni; g. J. Utroša in moja malenkost sva pa v Estorilu. Prosil bi pa, da bi blagovolili pošiljati Novine in Marijin List na g. Maučeca naslov, in sicer: Antolin Maučec — Oficinas de S. José. — Travessa dos Prazeres 34 — Lisboa — Portugal. — To pa zato, ker je njemu lažje pošiljati nama N. in M. L., kakor nama njemu. Zato vljudno prosim, da bi blagovolili pošiljati na navedeni naslov.

Nimamo s čim bi Vam povrnili velikodušno uslugo. Zato se Vas pa hočemo vsak dan spominjati pri sv. maši in sv. obhajilu. Prosimo tudi en „memento“ za nas v Vaših sv. mašah.

Iz srca hvaležni, Vaši v Jezusu in Mariji

kl. Ignacij Lebar
kl. Janez Utroša
kl. Anton Maučec

(Pesmice nesmo pilili, lübezen vse olepša, naše liste pa drage volimo pošilamo i v Lisbono i v Estoril. Molimo, molite. Vrednik.)

Prečastiti gospod urednik!

Pozdravljam Vas v Gospodovom imeni i se Vam prav prisrčno zahvalim za veliko dobroto, da mi redno pošilate Marijin list. Marijin list mi je na veliko veselje i tolažbo, ga težko pričakujem i kda ga zaglednem, se mi vidi, da svojo pokojno mater vidim, štero že deset let pokrivle hladna zemla. Poslao sam Din 100 na Dom sv. Franciška v zahvalo sv. Jezušekovej Treziki za poslušnjeno molitev i Din 10 na čast Mariji Pomočnici za zdravje duševno i telovno nama v Franciji, deteti pa doma.

Žižek Ivan z ženov Martov
v Franciji, doma iz Črensovec.

Ka bo 12. sept. pri sv. Benediki?

Obhajali bomo 200 letnico rojstva pisatela Küzmič Mikloša i 80 letnico rojstva narodnoga būditela dr. Ivanoczy Franca, oba veliktva lübitela slovenskoga naroda. Pri toj priliki bomo odkrili prvomi spominsko ploščo, drugomi pa nagrobnik, oböje pri Sv. Benedikti v Kančovclh. Pridite vsi, ki ščete z nami obüditi spomin na zaslüžniva moža. Slovesnost se začne ob 10 vüri. Iz Sobote bode vozo poseben autobus. Ki se šče vdeležiti sküpnoga obeda i autovožnje, naj se taki prijavi pri Štubl Mirki, vučitelj v Soboti.

Podpora za družbo sv. Rafaela za Slovensko krajino v dinaraj:

Vezir Geza, preds. občine Martjanci, 20, Dr. Josip Glančnik, zobozdr. Sobota, 50, Balkányi Ernest, D. Lendava, 20, Ing. Ivo Zobec, ravn. gimn. Sobota, 50, Josip Benko, nar. poslanec, Sobota, 200, Nemethy Marjeta, poštarica, Črensovci, 30, Dr. Klar Franc, nar. poslanec, Lendava, 300, Načelstvo sreza Lendava, 150, Združenje trgovcev Lendava, 50, Heimer Oskar, zobotehnik, Sobota, 30, Našička d. d. Lendava, 100, N. N. Lendava, 1000, Heklič Štefan, Sobota, 20, Dr. Bratina, srez. nač. Sobota, 100, Škoberne Franc, Črensovcy, 20, Dr. Lipnjak, zdravnik, Lendava, 50, Gregor Janoš, kaplan, Rajhenburg, 20, Dr. Šumenjak Slavko, sodni predstojnik, Sobota, 25, N. N. Rakičan, 50, N. N. Sobota, 100, Banska uprava za kritje službenoga poslovanja, 4990, Občina Lendava, 400, Prša Martin, Izakovci, 2, Žerdin Ivan, Lendava, 20, Dr. S. Brandieu, ravniteo bolnice, Sobota, 30, Občina Beltinci, 200, Bauer Šamuel, Črensovci, 20, Gruškovnjak Davorin, uradnik, Lendava, 10, Kralj. banska uprava g. Bejeki za duševno pastirstvo v Bački i Baranji, 2000, Klekl Jožef, Črensovci, 100. Novine in Marijin List nosila vso poštnino. — Bog povrni vsem v obilnosti! Ne spozabite se ne v domovini, ne v tujini z te lepe ustanove.

Vodstvo Družbe sv. Rafaela za Slov. krajino.

D a r i.

Na dom sv. Frančiška v Črensovcih so darivali v Din. sledeči:

Obresti na poštnoj hranilnici 1935-36. leto 2524.10, N. N. Črensovci, 5, Horvat Ana, Gančani v zahvalo, 10, Markoja Kata, Odranci, 5, Bernjak Mariška, Vidonci v Franciji, prosi, naj njej sv. Frančišek pomaga, 8, Andrejek Karol, Trdkova, prosi zdravje, 4, Berden Ludvik, Kobilje v zahvalo, 10, Zorko Frančiška, Melinci iz Francije v zahvalo, 5, Gjorek Antonija, Gor. Bistrica, naj se počasti sv. Mala Trezika, 10, Seljak Marija, Staravas, nabrala, 66, Drolc Martin, župnik, Bohinjska Bela, 5, Dr. Peterlin Maks, Lendava, 300, Jančarič Mikloš, nabral v Noršincih, 82.50, Horvat Marija, Hotiza v zahvalo za ozdravljenje deteta i za pomoč moževi v Franciji, 10, Cvetko Marija, Trnje, 2. — Oča sirot, poyrni vsem v obilnosti! Odbor.

Podporo na Marijin list so darivali v dinaraj: Ritlop Treza, Črensovci v Franciji, 5, N. N. 2, Šimonka Margit, Beltinci, 10. — Marija naj vam plača! Vrednik.

Rešitev vganek augustuškoga snopiča.

1. Jeli je to verska istina, ka je Marija z dušov i telom v nebo vzeta?

Ne je toti ešče Maticerkev to kak versko istino razglasila i pod krivdo krivoverca postavila i z bremenom smrtnoga greha obtežila vsakoga, ki to ne bi vervao. Vendar Sv. Maticerkev to verje i verjejo ž njov vred vsi, ki svetijo po njenih namenaj Velke meše svetek.

2. Zakaj ne moglo sprhneti Marijino deviško Telo v grobi?

V molitvaj cerkve za god Velke meše čtamo, ka zato, ar je nosilo, rodilo Telo samoga Boga. Greha ne poznalo nikdar ni najmenšega, zato pa kaštiga greha je tudi ne mogla doleteti, nego je pred splošnim vstanenjom stanolo iz groba i bilo vnešeno v nebo, kak Telo njenoga Božega Sina ne poznalo sprhnote, nego je odičeno vstanolo z groba iz lastne moči i se zdígnolo v nebasa.

Rešili so samo drlgi deo vganke: Horvat Štefan iz Gorice, Litrop Štefan iz Renkovec pa Klonfar Marija z M. Petrovec. Po priliki naj si pridejo po sveto čislo.

NOVE VGANKE.

1. Ka svetimo na Malo mešo?
2. Jeli so Marijiko krsstili po rojstvi?
3. Jeli je Mala meša zapovedanī svetek?

Ki do konca septembra reši vse tri vganke, dobi za dar pisemski papir.

Skrivnosti živoga roznoga venca so gotove.

Nūcajo se lahko za letoletno ali mesečno spremenitev. Segajte po njih, jako lepe so i po jako fal cenī se dobijo. Štiri na lepom papiri štampane strani, koštajo samo 25 par. Vseh 15 skrivnosti stane komaj 375 Din.

Dobijo se na UPRAVI MARIJINOGA LISTA V ČRENSOVCIH.

Prošnja.

Prosimo vse dobre dūše, naj zmolijo na čast sv. Cirili i Metodi vsaki den eden Oča naš i edno Zdravo Marijo v namen:

- a) naj se ločeni krščenički združijo z kat. Matercerkevov, predvsem v Jugoslaviji;
- b) naj Slomšek i Baraga dobita čast oltara i
- c) naj njeva z svojim dūhom napunita slovenski narod, naše liste i te močno razširita.

Odgovori!

Si že molo v te namen, da se širi Marijin List?

Si ga komi že priporočao?

Si ga za kakšega siromaka plačao, gda maš občem?

Pred Marijinov podobov se pitaj, če si prav delao te, gda si mlačen bio do Marijinoga Lista.

Pošta.

Német M. La Chatre, Francija. Rešitev vganek za julij smo kesno sprejeli, a rešila si obe vganke pravilno. Odpiši nam, ka želeš da ti dopošlemo.

Marijin List je naraseo meseca augusta za šest komadov, odpadno en komad, čisti narastek pet komadov. Iz srca se zahvalimo božima služabnikoma Antonī Martīni Slomšeki i Frideriki Baragi za pomoč. V zahvalo prosimo po sv. Cirili i Metodi Nebesko Kralico, naj njima poskrbi čast oltara, njidva pa naj z svojim dūhom napunita slovenski narod, naše liste i i je razširita.

Širitelski sestanek.

Vršo se bo v Velikih Dolencih zadnjo nedelo v septembri, to je 26. septembra. Več zvedite z Noyin.